

TYGODNIK SALWATORSKI

31.01.2016 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 05 (1102) ● Rok 23

ROK 2016 ROKIEM MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

*A Twoją duszę
miecz przeniknie,
aby na jaw wyszły
zamysły serc wielu*

rys. J. Pulchmy

W numerze:

- O co chodzi w Ofiarowaniu • Program pielgrzymki •
- Chrystus rozmawia z młodymi • Rok Życia Konsekrowanego •
- Nabożeństwa I Sobót Miesiąca • Św. Brygida •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nacz.: ks. Tomasz Gędleń, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Krzysztof[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Krzysztof, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - 2. i 4. niedziela miesiąca - od maja do października, a
od listopada do kwietnia w każdą niedzielę.

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - od maja do października - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - od Wielkanocy do Wszystkich Świętych

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Na początku...

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

„Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.” (Łk 2, 22) Ten fragment Ewangelii jest dobrze znany wszystkim, którzy uczestniczą we Mszy św. w uroczystość Ofiarowania Pańskiego. Ale czy wiadomo dlaczego Pan Jezus został ofiarowany w świątyni? Na czym polegało „oczyszczenie”? Czy Matka Najświętsza i św. Józef złożyli w ofierze synogarlice czy gołębie? I dlaczego? Sens uroczystości, którą będziemy obchodzić w najbliższy wtorek rozjaśni artykuł księdza Tomasza.

W 1997 r. Jan Paweł II właśnie w to święto ustanowił Światowy Dzień Życia Konsekwowanego, stwarzając okazję do głębszej refleksji całego Kościoła nad darem życia poświęconego Bogu. Matka Najświętsza ofiaruje Panu Bogu największy Dar, jaki otrzymała - Syna, Jezusa Chrystusa, a tym samym składa w ofierze siebie. Podobną ofiarę, z siebie samych w miłości do Chrystusa, składają osoby konsekrowane. Podkreślił to Jan Paweł II, mówiąc: „Ofiarowanie Jezusa staje się wymowną ikoną całkowitego oddania własnego życia dla tych, którzy powołani są, aby odtworzyć w Kościele i w świecie, poprzez rady ewangeliczne «charakterystyczne przymioty Jezusa, dziewictwo, ubóstwo i posłuszeństwo»” (www.brewiarz.pl). Na ten temat artykuł Anny Urbańczyk.

Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni jest tajemnicą radosną Różańca. W prorocztwie Symeona „A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu” (Łk 2, 35) zawiera ona jednak zapowiedź „bolesną”. Słowa te przywołują na myśl objawienia, które miała siostra Łucja z Fatimy. Zgodnie z jej relacją: „10 grudnia 1925 r. zjawiła się Najświętsza Panna w Pontevedra, a z boku w jasności Dzieciątko. Najświętsza Dziewica położyła Łucji rękę na ramieniu i pokazała cierniami otoczone Serce, które trzymała w drugiej ręce. Dzieciątko powiedziało: «Miej współczucie z Sercem Twej Najświętszej Matki, otoczonym cierniami, którymi niewdzięczni ludzie je wciąż na nowo ranią, a nie ma nikogo, kto by przez akt wynagrodzenia te ciernie powyciągał. Potem powiedziała Najświętsza Panna: «Córko moja, spójrz, Serce moje otoczone cierniami, którymi niewdzięczni ludzie przez bluźnierstwa i niewdzięczność stale ranią. Przynajmniej ty staraj się nieść mi radość i oznajmij w moim imieniu, że przybędę w godzinie śmierci z łaskami potrzebnymi do zbawienia do tych wszystkich, którzy przez pięć miesięcy w pierwsze soboty odprawiają spowiedź, przyjmą Komunię Świętą, odmówią jeden Różaniec i przez piętnaście minut rozmyślania nad piętnastu tajemnicami różańcowymi towarzyszyć mi będą w intencji zadośćuczynienia»”. (Wincenty Łaszewski „Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca”)

W naszej parafii w najbliższą sobotę 6-go lutego odprawione zostanie nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny. Rozpocznie się o godzinie 17.30 rozważaniem, następnie będzie Msza św., a po niej odmówimy Różaniec. Serdecznie zapraszamy!

Redaktor prowadzący
Jan Deskur

O co chodzi w tym Ofiarowaniu?

Ewangelia, dotycząca ofiarowania, jest dosyć specyficzna. Zawiera bowiem takie elementy, które mogą wydawać się trudne w odbiorze dla współczesnego czytelnika/słuchacza. Zwróćmy uwagę na niektóre z nich:

Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

Zgodnie z przepisami obowiązującego prawa, kobieta po urodzeniu dziecka naznaczona była rytualną i kultyczną nieczystością. Trwała ona w przypadku urodzenia chłopca 40 dni, zaś w przypadku urodzenia dziewczynki – 80 dni. Po upływie tego czasu należało złożyć na znak oczyszczenia ofiarę całopalną z jednorocznego baranka oraz ofiarę przebłągalną z młodego gołębia lub synogarlicy. Rodziny ubogie (a wygląda na to, że do takich zaliczała się Święta Rodzina) mogły złożyć dwie synogarlice albo dwa gołębie – jednego na ofiarę całopalną, drugiego na przebłągalną. W Prawie Mojżeszowym istniał też nakaz poświęcenia Panu wszystkiego co pierworodne z owoców, zwierząt oraz ludzi. Ponieważ istniał zakaz składania ofiar z ludzi, dlatego trzeba było dokonać rytualnego wykupu człowieka urodzonego jako pierworodny. Stąd ta ofiara składana przez Maryję i Józefa, która została połączona z ofiarą z tytułu oczyszczenia.

A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim

Postać Symeona została wprowadzona przez ewangelistę, aby pokazać, że Duch Święty tak kieruje życiem i działaniem niektórych osób, że jeśli poddadzą się Jego woli, to mogą na swojej drodze spotkać Mesjasza. Do tego trzeba jednak mieć pewne dyspozycje – Symeon zostaje pokazany jako człowiek prawy (zatem szanuje i stosuje Prawo Pańskie), pobożny (czci Boga, przestrzega przepisów dotyczących kultu) oraz wyczekującego pociechy Izraela (pociecha ta płynie stąd, że – idąc za Księgą Izajasza – Bóg wkroczy w dzieje swojego ludu, aby go wybawić). Spotykając więc Jezusa, Symeon spełnia swoje oczekiwanie i czuje się pocieszony. Symeon jest przedstawiony także jako prorok, co wynika z tego, że Duch Święty spoczywał na nim.

Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu».

Słowa Symeona mają wyjątkowy charakter, gdyż są słowami proroka. Mamy do czynienia z zapowiedzią losu Jezusa, ale także reperkusji Jego życia i nauczania wśród ludu. Otóż życie Mesjasza spowoduje klęskę czyli upadek tych, którzy nie uwierzą, oraz zwycięstwo czyli powstanie tych, którzy będą mu wierni. Maryja będzie współuczestniczyć w losie Jezusa. Jej duszę przeniknie miecz – jej współcierpienie z Jezusem zaowocuje tym, że ludzie się określą – jedni za Jezusem, inni przeciw Niemu.

ks. Tomasz Gędek

Obraz Hansa Memlinga "Ofiarowanie w Świątyni" obrazu namalowanego w latach 1479-1480. Jest to prawe skrzydło tryptyku znajdującego się w Muzeum Prado w Madrycie.

PROGRAM PARAFIALNEJ PIELGRZYMKI

WROCŁAW – KŁODZKO – KLETNO – BŁĘDNE SKAŁY

– WAMBIERZYCE – ZOO SAFARI W DVUR KRALOVE

Termin: 08.08.-11.08.2016

1 DZIEŃ:

Msza św. w kościele ss. Norbertanek o godz. 6.30. Wyjazd o godz. 7.00. Przejazd do Wrocławia. Około 5-godzinne zwiedzanie miasta, m.in. Panorama Racławicka, spacer po Ostrowie Tumskim, przejście przez Wyspę Słodową i Wyspę Piasek. Następnie Ossolineum, Uniwersytet Wrocławski oraz Rynek z Ratuszem i zabytkowymi kamienicami, a także przyległy Plac Solny. Przejazd w kierunku Kudowy Zdroju. Zakwaterowanie w Villi Carmen, obiadokolacja, nocleg.

2 DZIEŃ:

Śniadanie. Msza św. w Kudowie Zdroju. Przejazd do Kłodzka. Zwiedzanie Twierdzy Kłodzkiej wraz z labiryntem korytarzy minerskich, krótkie zwiedzanie miasta. Następnie przejazd do Kletna. Zwiedzanie Jaskini Niedźwiedziej. W drodze powrotnej, jeśli czas pozwoli, spacer po Ogrodzie Japońskim w okolicach Lewina Kłodzkiego. Powrót do Kudowy Zdroju. Obiadokolacja i nocleg.

3 DZIEŃ:

Po śniadaniu przejazd do Krzeszowa. Msza św. w Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej oraz zwiedzanie dawnego opactwa Cystersów. Następnie przejazd do Dvur Kralove. Zwiedzanie położonego na około 60 ha ZOO. Największą atrakcją jest oglądanie z pokładu odkrytego autokaru zwierząt żyjących na wolnych wybiegach. Powrót do Kudowy. Obiadokolacja i nocleg.

4 DZIEŃ:

Po śniadaniu wykwaterowanie z obiektu. Przejazd do Wambierzyc, określanych często mianem „Śląskiej Jerozolimy”. Msza św. w Sanktuarium Matki Bożej Wambierzyckiej. Następnie zwiedzanie Bazyliki oraz Ruchomej Szopki. Przejazd do rezerwatu Błędnych Skał, spacer po skalnym labiryncie. Wyjazd w drogę powrotną. Powrót na miejsce zbiórki w późnych godzinach wieczornych.

Cena: 560,00 PLN + bilety wstępu ok.110,00 PLN

Cena zawiera:

- przejazd autokarem wraz z wszystkimi opłatami drogowymi i parkingowymi;
- 3 noclegi w Villi Carmen w Kudowie Zdroju w pokojach 2-osobowych z łazienkami;
- 3 śniadania i 3 obiadokolacje;
- opiekę pilota;
- ubezpieczenie KL, NNW i bagaż w dniu zwiedzania ZOO safari w Dvur Kralove
- wstępów do zwiedzanych obiektów, m.in Panorama Racławicka (ok.23,00 PLN), Twierdza w Kłodzku (ok. 14,00 PLN), Jaskinia Niedźwiedzia (17,00 PLN), Ogród Japoński (ok. 4.00 PLN), Sanktuarium w Krzeszowie (ok.8,00 PLN), ZOO Safari (ok. 30,00 PLN), Sanktuarium i Ruchoma Szopka w Wambierzycach (ok.10,00 PLN), rezerwat Błędne Skały (około 4,00 PLN).

Kończy się Rok Życia Konsekrowanego

Zbliża się dzień 2 lutego. Znow, jak co roku, będziemy obchodzić Dzień Życia Konsekrowanego. W Rzymie będzie miało miejsce uroczyste zamknięcie Roku Życia Konsekrowanego, w Krakowie osoby konsekrowane udadzą się w procesji z Kościoła św. Piotra i Pawła do Bazyliki Mariackiej i przejdą przez Bramę Miłosierdzia, by wspólnie uczestniczyć w uroczystej Eucharystii. Będziemy dziękować Bogu za ten dar jakim jest życie konsekrowane w Kościele, za ludzi, którzy podjęli i podejmują to Boże wezwanie, za liczne dzieła, które wykonują, za ich modlitwę i wstawienictwo.

Ten dzień może też być okazją do zastanowienia się nad własnym życiem, bo każdy chrześcijanin został konsekrowany, czyli poświęcony Bogu, przez Chrzest i Bierzmowanie. Chrzest zanurza nas, włącza w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, stajemy się dziećmi Boga i otrzymujemy Ducha Świętego, stajemy się Jego świątynią. To jest pierwsza i podstawowa konsekra-

cja, a wszystkie inne na niej się opierają. Zostaliśmy ochrzczeni, a więc **jesteśmy konsekrowani**. Wszyscy. Jak przeżywamy naszą chrzcielną konsekrację, czy jesteśmy jej naprawdę świadomi? Będziemy obchodzić 1050 rocznicę chrztu Polski, dobra okazja, by się nad tym zastanowić. Osoby konsekrowane samą swoją obecnością mają nam to przypominać. Bóg każdego wzywa do świętości, czyli do życia z Nim, nie tylko wybranych. Każdego powołuje na najlepszą dla niego drogę – czy do małżeństwa, czy do życia konsekrowanego w jego najróżniejszych formach. Powołuje nas też do różnych dzieł i zadań. Każdą z tych dróg możemy przeżywać jako Boże powołanie. Warto na co dzień, w zwykłym życiu, nasłuchiwać na modlitwie: „do czego mnie wzywasz, Panie?”

Czy tak jest w moim życiu? Zastanówmy się. Najlepsza droga życiowa to ta, na którą mnie Bóg wzywa i powołuje. Szukajmy Jego woli, módlmy się nawzajem za siebie, umacniajmy się na drodze wiary.

Bądźmy wdzięczni za różne drogi powołania, wszyscy jesteśmy sobie nawzajem potrzebni. *Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich.* (1Kor12,4-6).

Mamy Ducha Świętego ale czy Duch Święty ma nas?

Kraków 21.01. 2016
Anna Urbańczyk OV

WARTO PRZECZYTAĆ WARTO PRZECZYTAĆ WARTO PRZECZYTAĆ

Pozwólm wyrywać się z rutyny.

Żyjąc w danej rzeczywistości przywykamy do niej, bywa że ogarnia nas rutyna. Tak dzieje się czasem z naszą wiarą, z tym czego słuchamy w kościele. Myślimy nieraz „a...”, już to słyszałem, już to wiem”. Tymczasem rzeczywistość wiary jest dynamiczna, to jest życie. Potrzebujemy więc nowego spojrzenia, nowego sformułowania, wyjścia ze schematów. Książka biskupa Grzegorza Rysa pt.: „Dzieci Królestwa” znakomicie spełnia to zadanie. Możemy spojrzeć na siebie i swoją wiarę w sposób inny niż przywykliśmy.

Bo czy myślimy o sobie jako o dzieciach Królestwa? Stań się tym kim jesteś głosi tytuł I rozdziału. Królestwo Boże jest pod ręką – czytamy w innym miejscu, i znów: To pewien wybór, przed którym stoimy: albo wypełnię w życiu najgłębszą prawdę o sobie samym, albo jej zaprzeczę z całą konsekwencją, do tego stopnia,

że znajdę się poza własnym domem. Lub: Niewierzącym nie jest ten, kto myśli, że nie ma Boga. Niewierzącym jest ten, kto znalazł w sobie coś lub kogoś, kto mu zastąpił Boga w jego życiu. Wprawdzie książka jest zapisem rekolekcji adwentowych, myślę jednak, że można po nią sięgnąć i w innym czasie. Rolę wstępu pełni rozmowa z Biskupem Rysiem.

Książkę wydało Wydawnictwo Niecałe, cena zł 19,90

AU

„Nigdy nie czułem się tak szczęśliwy jak wtedy, kiedy przychodzi pierwsza sobota.”

Pierwsze spotkanie Matki Najświętszej z trójką pastuszków z Fatimy odbyło się w Cova da Iria (Dolinie Pokoju) 13 maja, a ostatnie po pięciu miesiącach - 13 października 1917 roku. Towarzyszył mu spektakularny cud słońca, którego świadkiem było kilkadziesiąt tysięcy ludzi. To nie był jednak koniec objawień fatimskich. Z Maryją umierał w rodzinnym domu Franciszek, z Nią też spotykała się mała Hiacynta leżąca w szpitalu w Lizbonie. Następnie objawienia „pielgrzymowały” wraz z Łucją przez Tuy, Pontevedra do karmelitańskiego klasztoru w Coimbrze.

Przesłanie objawień fatimskich

Jakie jest najważniejsze przesłanie tych objawień? W opinii publicznej najwięcej miejsca zajmują tzw. tajemnice fatimskie. Tymczasem już w czasie objawień 13 lipca Maryja ogłosiła: „Przybędę, by prosić o poświęcenie Rosji memu Niepokalanemu Sercu i o Komunię Świętą wynagradzającą w pierwsze soboty”. Kilka lat później siostra Łucja usłyszała to, co było istotą nabożeństwa pierwszych sobót, a co stanowi najbardziej zdumiewające przedłużenie Fatimy: zapewnienie, że spotkania z Matką Bożą będą trwały do końca czasów – tak długo, jak długo ludzie będą praktykować nabożeństwo pierwszych sobót. Bowiem ... każda pierwsza sobota jest dniem objawienia się Maryi w sercu tego, kto przyjmie Jej zaproszenie do trwającego 15 minut udziału w Jej rozmyślaniu! Tak, każdemu z nas może „objawić się” Matka Najświętsza, by dzielić z nami tajemnice swego Niepokalanego Serca!

Nabożeństwo pierwszych sobót

Zgodnie z relacją siostry Łucji: „10 grudnia 1925 r. zjawiła się Najświętsza Panna w Pontevedra, a z boku w jasności Dzieciątko. Najświętsza Dziewica położyła Łucji rękę na ramieniu i pokazała cierniami otoczone Serce, które trzymała w drugiej ręce. Dzieciątko powiedziało: «Miej współczucie z Sercem Twej Najświętszej Matki, otoczonym cierniami, którymi niewdzięczni ludzie je wciąż na nowo ranią, a nie ma nikogo, kto by przez akt wynagrodzenia te ciernie powyciągał. Potem powiedziała Najświętsza Panna: «Córko moja, spójrz, Serce moje otoczone cierniami, którymi niewdzięczni ludzie przez bluźnierstwa i niewdzięczność stale ranią. Przynajmniej ty staraj się nieść mi radość i oznajmij w moim imieniu, że przybędę w godzinie śmierci z łaskami potrzebnymi do zbawienia do tych wszystkich, którzy przez pięć miesięcy w pierwsze soboty odprawiają spowiedź, przyjmą Komunię Świętą, odmówią jeden Różaniec i przez piętnaście minut rozmyślania nad piętnastu tajemnicami różańcowymi towarzyszyć mi będą w intencji zadośćuczynienia»”.

Tak więc istotą nabożeństwa pierwszych sobót jest współczucie z Sercem Najświętszej Maryi Panny i pragnienie ulżenia Matce Bożej w Jej cierpieniu. Zauważmy, że w zamian za tę bezinteresowną miłość Maryja nie proponuje żadnych doraźnych łask. Nic w naszym życiu się nie zmieni, nadal będziemy żyć w trudach, osaczeni przez problemy i cierpienie. To zrozumiałe, skoro nie praktykujemy tego nabożeństwa po to, aby coś z nieba otrzymać. Ale Maryja nie da się nam prześcignąć w miłości! Dlatego daje nam w darze łaskę zupełnie wyjątkową: w godzinie śmierci otrzymamy od Matki Najświętszej wszelką pomoc służącą naszemu zbawieniu. Od razu Maryja ustawia właściwie nasze myślenie: ważne jest tylko to, co wieczne; życie doczesne to rzeczywistość przemijająca.

13 maja 1981

Po zamachu na swoje życie Ojciec Święty Jan Paweł II wczytywał się w treść orędzia z Fatimy i odkrywał to, co jest w nim skarbem, zadaniem, niewypełnionymi żądaniami; zaczął żyć tym, co zawiera to orędzie. Sam przyznawał, że od tej pory nie było w jego życiu dnia, w którym by nie przenosił się w duchu do Fatimy ... Odprawiał też pierwsze soboty miesiąca. Powtarzał nawet za siostrą Łucją: „Co do mnie, muszę wyznać, że nigdy nie czułem się tak szczęśliwy jak wtedy, kiedy przychodzi pierwsza sobota”.

Dowodem na to jest jego zachowanie w czasie pielgrzymki do Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach 7 czerwca 1997 r. Papież rzadko się spieszył i w trakcie jego wizyt rzadko przestrzegano rygorystycznie punktualności. Tam jednak bardzo mu zależało, żeby przybyć jak najwcześniej. I tak się stało. Niezauważony, będąc przed czasem odprawił przed Mszą św. w kaplicy przed figurą Matki Bożej 15 minutowe rozmyślanie.

Siostra Łucja pisała: „Czy nie jest prawdą, że największym naszym szczęściem jest być całym dla Jezusa i Maryi i kochać Ich, Ich wyłącznie, bezwarunkowo?”. Dla św. Jana Pawła II każda pierwsza sobota była dniem bycia całym dla Jezusa i Maryi, dniem najbardziej intymnego spotkania z Maryją – partycypacją nieba!

Być może dzień 2 kwietnia 2005 r. przejdzie do historii jako najważniejsza pierwsza sobota w dziejach świata. Była to ostatnia pierwsza sobota św. Jana Pawła II na ziemi. Znamienne: Ojciec Święty, mimo agonii, zdołał spełnić wszystkie warunki tego nabożeństwa.

Na podstawie Wincenty Łaszewski „Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca” opracował Jan Deskur

List od siostry Łucji dos Santos, wizjonerki z Fatimy do swojej matki chrzestnej (fragmenty) Tuy, 1 listopada 1927

„Nie wiem, czy znasz już nabożeństwo pięciu sobót - wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi. Ponieważ jest to rzecz nowa, pomyślałam, że Cię o nim poinformuję jako o czymś, o co prosiła nasza kochana Matka niebieska. Chcę powiedzieć Ci o tym nabożeństwie z uwagi na Jezusa, który wyraził życzenie, aby je praktykować. Myślę, że z tych powodów będziesz szczęśliwy, nie tylko dowiadując się o tym, że w ten sposób możesz pocieszyć Jezusa - poprzez jego praktykowanie; ale też mówiąc o nim innym i zachęcając ich do jego podjęcia.

Nabożeństwo to składa się z następujących elementów: przez pięć miesięcy, w pierwsze soboty, przyjmujemy Jezusa w Najświętszym Sakramencie, odmawiamy Różaniec, spędzamy piętnaście minut towarzysząc Matce Najświętszej w rozważaniu tajemnic różańcowych i idąc do spowiedzi. To ostatnie można uczynić kilka dni wcześniej, a jeśli podczas tej spowiedzi zapomnimy wzbudzić intencję, możemy to uczynić podczas następnej spowiedzi, z zastrzeżeniem, że w pierwszą sobotę Komunia Święta została przyjęta w stanie łaski z intencją wynagrodzenia za obrazy przeciwko Najświętszej Maryi

Pannie i te, które zasmucają Jej Niepokalane Serce.

Myślę, że będziemy szczęśliwi, mogąc dać naszej najdroższej Matce niebieskiej ten dowód miłości którego, jak wiemy, od nas oczekuje. Czy nie jest prawdą, że największym naszym szczęściem jest być całym dla Jezusa i Maryi, i kochać Ich. Ich wyłącznie, bezwarunkowo? Widzimy to jasno w życiu świętych... Byli szczęśliwi, bo kochali, a my, mój przyjacielu, musimy starać się kochać jak oni, nie tylko po to, by cieszyć się towarzystwem Jezusa, co jest najmniej ważną rzeczą - jeśli nie cieszymy się Jego towarzystwem tutaj, będziemy cieszyć się tam - ale po to, by dawać Jezusowi i Maryi pociechę bycia kochanymi. Jeżeli potrafimy zrobić to w ten sposób, że ujrzą się kochani, nie wiedząc przez kogo, i przez tę miłość wiele dusz zostanie uratowanych, to myślę, że rzecz jest warta zachodu. Przytulam Cię do Najświętszych Serc Jezusa i Maryi”.

Maria Lucia de Jesus

Źródło: Wincenty Łaszewski „Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca”, Święty Paweł Częstochowa 2005

ZAPRASZAMY

**do kościoła ss. Norbertanek
w sobotę 6 lutego 2016 na godz. 17.30
na rozważania tajemnic różańcowych
w ramach pierwszo-sobotniego
nabożeństwa wynagradzającego
Niepokalanemu Sercu
Najświętszej Maryi Panny.**

Grupa Modlitewna

Parafialny Klub Seniora

W czwartek 21. stycznia zostaliśmy obdarowani wspólnym wykładem pani dr Anny Białasik, w czasie którego pani Ania odkrywała tajemnice architektoniczne klasztoru i kościoła sióstr norbertanek. Zakres przekazywanych informacji był ogromny – od związku pomiędzy regułą zakonną a budową klasztorów, poprzez regułę św. Norberta i braci z Premontre, Doksany, fundatorów zwierzynieckich zabytków, ksienie, które przyczyniły się do rozkwitu kompleksu kościelno – klasztorowego, kolejne przeobrażenia zabudowań, aż po XX-wieczne zmiany w otoczeniu klasztoru i kościoła.

Tajemnic jest tak wiele, że nie sposób opisać je wszystkie. Poprosiłam więc panią Anię o krótkie opisy tych najstarszych zabytkowych elementów, które mijamy, przychodząc do kościoła, nie zwracając uwagi na ich wiekowe piętkno.

relikty jego murów, okien, portalu wejściowego oraz detali architektonicznych ukazała niewielką świątynię o jednoprzestrzennym wnętrzu, krótkim prezbiterium i prawdopodobnie masywnej pojedynczej wieży od zachodu. Kościołowi towarzyszyło niewielkie murowano – drewniane skrzydło mieszkalnych zabudowań klasztoru, usytuowane od strony Wisły.

Co ciekawe, ten późnoromański zespół kościelno-klasztorny, rozbudowany nieco w gotyku dotrwał najprawdopodobniej aż do wielkiej przebudowy klasztoru zainicjowanej w początkach XVII w. przez wybitną ksienię zwierzyniecką Dorotę Kącką.

Wykład poruszył głęboko seniorów – padł wniosek, aby zacząć szerzej propagować Zwierzyniec, który obfituje w zabytki o szczególnej wartości i randze dla historii Krakowa i Małopolski, a wiele z nich nie ustępuje Wawelowi.

Anna Białasik
B. Skrzyńska

Pozostałości murów obronnych klasztoru i baszt - widoczne od strony północnej – dają świadectwo historii, której częścią były także losy nadwiślańskiej siedziby sióstr norbertanek. Leżący daleko poza miastem i pozbawiony fortyfikacji Zwierzyniec narażony był na ataki najeźdźców, przemarsze obcych wojsk, stąd też obronny charakter zabudowań. Zachowane do dziś mury klasztoru sięgają w swych najstarszych partiach połowy XIII wieku.

Wyraźnie zarysowany na północnej ścianie klasztoru ozdobny fryz arkadkowy o formie przenikających się półokrągłych łuków, wykonany z ceglanych kształtek jest jedną z najbardziej charakterystycznych cech stylistycznych architektury sakralnej Krakowa okresu XIII stulecia. Podobne architektoniczne dekoracje znaleźć można na murach kościoła dominikanów, franciszkanów i cystersów w Mogile.

Wchodząc do naszego kościoła mijamy piękny późnoromański kamienny portal. Widzimy jednak tylko jego górną część, dolne partie pozostają ukryte pod wtórnie podwyższoną posadzką kruchty wejściowej. W barokowych murach obecnego kościoła kryją się fragmenty murów najstarszego murowanego kościoła klasztorowego, wykonane z niezwykłą starannością z cegły, około połowy wieku XIII.

Próba naukowej rekonstrukcji formy i rozmiarów tego najstarszego kościoła, wykonana w oparciu o zachowane

fol. Anna Białasik

„Bóg jest miłością”

W nr 46 Tygodnika z 15.11.2015 rozpoczęliśmy rozważania Ojca Świętego Jana Pawła II zawarte w liście, który wystosował w 1985 roku do Młodych całego świata. Dokument ten jest fundamentem Światowych Dni Młodzieży. Głównym jego tematem jest rozmowa Pana Jezusa z bogatym młodzieńcem, który przyszedł do Niego i pytał: „Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?” Zdaniem papieża jest to zasadnicze pytanie dla każdego człowieka, a zwłaszcza młodego. W sposób szczególnie stawiają je sobie osoby, których życie od młodości obciążone jest cierpieniem własnym lub są głęboko świadome cierpienia innych; gdy doznają głębokiego wstrząsu wobec wielorakiego zła, jakie jest w świecie; wreszcie: gdy stają oko w oko z tajemnicą grzechu ludzkiej nieprawości.

Podobnie jak bohater z Ewangelii powinien one przyjść z tym pytaniem do Pana Jezusa, bo jest On „jedynym Rozmówcą kompetentnym — Rozmówcą, którego nikt inny nie może w pełni zastąpić.” Ojciec Święty wyraża nadzieję, że po przeczytaniu jego listu „łatwiej Wam będzie prowadzić własną rozmowę z Chrystusem — rozmowę, która dla młodego człowieka posiada znaczenie kluczowe i zasadnicze.”

Kontynuując rozważania papież pisze, że Pan Jezus zanim udzielił odpowiedzi na to pytanie, stwierdził: „Tylko Bóg jest dobry — to znaczy: w Nim i tylko w Nim wszystkie wartości mają swe pierwsze źródło i ostateczne spełnienie: W Nim jest «Alfa i Omega, Początek i Koniec». Tylko w Nim znajdują one swą prawdziwość i swe definitywne potwierdzenie. Bez Niego — bez odniesienia do Boga — cały świat wartości stworzonych zawisa jakby w ostatecznej próżni. Traci również swą przejrzystość, swą wyrazistość. Zło przedstawia się jako dobro, a dobro zostaje zdyskwalifikowane. Czyż nie wskazuje na to również i doświadczenie naszych czasów wszędzie tam, gdzie Bóg został odsunięty poza horyzont ocen, wartościowań, czynów...?”

(...) W tym kontekście odpowiedź Chrystusa znaczy: tylko Bóg jest ostatecznym oparciem dla wszystkich wartości, tylko On nadaje ostateczny sens naszej ludzkiej egzystencji.”

Święty Jan Paweł II pyta jednak: „Dlaczego tylko Bóg jest dobry?” I odpowiada: „Dlatego — ponie-

waż On jest miłością. Taką odpowiedź daje Chrystus słowami Ewangelii, a nade wszystko świadectwem własnego życia i śmierci: «Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał...». Dlatego właśnie Bóg jest dobry, ponieważ: «jest miłością».”

Tak więc „odpowiedź Chrystusa brzmi: tylko Bóg jest dobry... tylko Bóg jest miłością. Odpowiedź ta może wydać się trudna. Równocześnie jest ona stanowcza i jest — prawdziwa. Niesie w sobie ostateczne rozwiązanie. Jakże bardzo modłę się o to abyście Wy, młodzi Przyjaciele, usłyszeli tę odpowiedź Chrystusa w sposób jak najbardziej osobisty. Abyście znaleźli wewnętrzną drogę do jej zrozumienia, do jej przyjęcia — i podjęcia.

Taki jest Chrystus w rozmowie z młodzieńcem. Taki jest w rozmowie z każdym i każdą z Was. Kiedy mówicie do Niego: «Nauczycielu dobry...» On pyta: «dlaczego Mnie nazywasz dobrym? Dobry jest tylko Bóg». A więc: to, że Ja jestem dobry — świadczy o Bogu. «Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca». Tak mówi Chrystus — nauczyciel i przyjaciel, Chrystus — ukrzyżowany i zmartwychwstały: Tenże sam: wczoraj, dzisiaj i na wieki.

Taki jest rdzeń, samo sedno odpowiedzi na te pytania, jakie Mu zadajecie Wy, Młodzi, poprzez całe bogactwo, które jest w Was, które tkwi w Waszej młodości. Młodość otwiera przed Wami różne perspektywy, zadaje Wam projekt całego życia. Stąd pytanie o wartości. Stąd pytanie o sens, o prawdę, o dobro i zło. Kiedy Chrystus odpowiadając każe Wam wszystko to odnieść do Boga, to równocześnie wskazuje, jakie jest ich źródło i podstawa w Was samych. Każdy z Was bowiem jest obrazem i podobieństwem Boga poprzez sam akt stworzenia. To właśnie ów «obraz i podobieństwo» sprawia, że stawiacie takie pytania, że musicie je stawiać. One wszystkie świadczą o tym, jak bardzo człowiek nie może siebie pojąć bez Boga — i nie może też siebie «ureczywistnić» bez Boga. Jezus Chrystus przyszedł na świat, ażeby każdemu z nas to przede wszystkim uświadomić. Bez Niego ten podstawowy wymiar prawdy o człowieku łatwo pogrążyłby się w mroku. Jednakże «światło przyszło na świat», ...a «ciemność jej nie ogarnęła»”.

**Na podstawie <http://www.opoka.org.pl/>
opracował Jan Deskur**

Św. Brygida (450- 523)

Św. Brygida jest szczególną Świętą - to najważniejsza kobieta w panteonie irlandzkich świętych.

Przekazy o jej życiu poplątane są z wiadomościami o celtyckiej bogini Brygid, jednak to nie przeszkadza w Irlandii nikomu, a nawet ubarwia i dodaje uroku biografom obu pań. Losy ich łączono i nie sposób dzisiaj oddzielić zdarzeń z życia płomiennej Brygid od faktów życia Brygidy - opatki z Kildare. Obydwie miały fantastyczne charaktery, były dzielne, wspaniałomyślne, szczere i wielkiego serca. Brygida była kobietą światłą i energiczną. Nie przypominała w niczym rozmodlonej, cichej mniszki, mimo, że wszędzie w jej biografii opisywana jest jako osoba cicha, o ogromnej pobożności. Żyła w czasach działalności świętego Patryka i jego kazania spowodowały nawrócenie się na chrześcijaństwo.

W dzieciństwie była pasterką bydła i owiec, wypłatała tajemnicze krzyże, które do dziś są czczone jako święte i ogromnie popularne w najróżniejszych postaciach i umieszczane na najbardziej zaskakujących irlandzkich pamiątkach.

Ponieważ była piękną dziewczyną, ojciec pokładał nadzieję w znalezieniu odpowiedniego męża, ale Brygida miała inne plany. Prosiła Boga, by zabrał jej urodę, aby nikt nie chciał prosić o jej rękę. Modlitwa ta została wysłuchana, a szczęśliwa Brygida oddawa-

ła się działalności na rzecz ubogich i odrzuconych. Od najmłodszych lat była osobą wielkoduszną i chętnie pomagała najbiedniejszym, co doprowadzało jej ojca do rozpacz, a gdy oddała trędowatemu wysadzany drogimi kamieniami miecz, nawet przeciwny jej pomysłom ojciec uznał, że pisane jest jej życie klasztorne.

Brygida wstąpiła do klasztoru i po złożeniu ślubów Bóg oddał jej całą urodę. Słynęła oczywiście nie tylko z urody, ale również z niezwyklej dobroci. Wieści o jej życiu zainspirowały wiele dziewcząt do podążania jej drogą. Brygida założyła wiele klasztorów, z których najznacniejszy był klasztor w Kildare. Opactwo w Kildare szybko stało się wiodącym i prestiżowym klasztorem w Irlandii, i słynnym w całej chrześcijańskiej Europie.

Wspomniane już krzyże z sitowia zdobią nie tylko irlandzkie pamiątki, ale są również tradycyjnym elementem towarzyszącym obchodom dnia świętej Brygidy. Wiesz się je nad drzwiami, by chroniły domostwo od ognia i złych mocy. Według tradycji powinno się co roku upleść nowy krzyż, a ubiegłoroczny spalić, ale w wielu domach raz powieszony krzyżyk nie jest już zdejmowany. Krzyżyki miała pleść sama święta, a o okolicznościach ich powstania krąży wiele legend. Jedną z nich związana jest z ojcem św. Brygidy. Podobno, wezwana do umierającego, siedząc przy jego łożu, zbierała sitowie rozrzucone na podłodze i zaczęła splatać je w krzyże. Zainteresowany ojciec zapytał co robi, a ona opowiedziała mu o religii chrześcijańskiej. W efekcie tej rozmowy nawrócił się i na łożu śmierci został ochrzczony, a krzyże z sitowia stały się symbolem świętej. Krzyżyk taki powinno się upleść 31 stycznia, a następnie podarować go komuś bliskiemu – przyjacielce, sąsiadom czy rodzicom.

Pierwotnie w tradycji irlandzkiej obchody dnia świętej Brygidy ustanowiono na dzień 1 lutego, w miejsce pogańskiego pierwszego dnia wczesnej wiosny czyli dawnego święta Imbolc. Wizerunek Brygidy przynoszącej światło widoczny jest zarówno w chrześcijańskich, jak i pogańskich obrzędach. Dłuższe dni i pierwsze oznaki wiosny obchodziło się paląc ogniska i świece. Światło ognia miało symbolizować powrót ciepła i coraz mocniejsze słońce odczuwalne w

nadchodzących miesiącach. Ze względu na chrześcijaństwo obchody Imbolc przeniesiono na 2 lutego czcąc w tym dniu św. Brygidę. W późniejszych latach, kościół zastąpił to święto dniem Candlemas czyli dniem Matki Boskiej Gromnicznej, obchodzonym 2 lutego.

Św. Brygida zmarła w Kildare 1 lutego 523 r., a jej doczesne szczątki spoczęły pod ołtarzem w pięknym, kamiennym sarkofagu w Kildare (dzisiaj Cell Dara), w istniejącej do dziś katedrze. Natomiast czaszkę św. Brygidy dwóch irlandzkich szlachciców zawiozło do Lizbony, gdzie pozostaje do dzisiaj. Do Kildare oraz miejsc z którymi była związana przybywają pielgrzymki, a w całej Irlandii jest kilkanaście studni św. Brygidy, z których woda ma właściwości uzdrawiające ciało, a przede wszystkim duszę.

Czczona jest jako opiekunka Irlandii, rycerstwa, dzieci, podróżujących, żeglarzy, kowali, położnych, hodowców drobiu, mleczarzy.

Święta przedstawiana jest w stroju opatki, z pastorałem i księgą reguły zakonnej, w ręce trzyma lampę lub świecę.

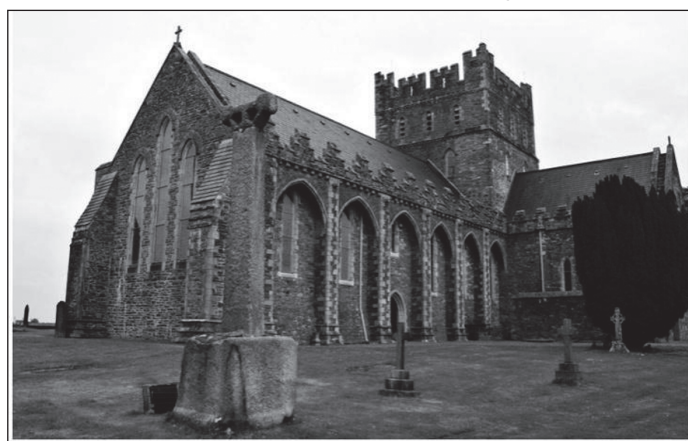
Błogosławieństwo Św. Brygidy

Niechaj Brygida błogosławi dom, w którym mieszkasz.

Błogosław każde serce, które bije pod jego dachem.

Błogosław każdą rękę, która trzyma się by przynieść radość.

Bogumiła Puchała

Katedra św. Brygidy w Kildare

Parafialny Klub Seniora (otwarty dla wszystkich)

zaprasza na spotkanie z panem **Julianem Rachwałem**, reżyserem i scenarzystą filmu „**Rzeczpospolita Krakowska**”. Fabularyzowany film dokumentalny opowiada o czasach Wolnego Miasta Krakowa, kiedy to Kraków był miastem – państwem, kawałkiem wolnej Polski, mimo że istniał pod berłem trzech zaborców i obowiązywały w nim trzy konstytucje.

Pan Julian Rachwał jest publicystą i reżyserem filmów dokumentalnych, od lat związanym z Oddziałem TVP w Krakowie. Ostatnio jest szczególnie zainteresowany historią XIX w (w formach dokumentalnych), a zwłaszcza filmowymi korektami tej historii na styku Krakowa i Polski; same tytuły jego filmów mówią za siebie: „Z Krakowa do Polski”, „Pierwsza Kadrowa”, „Pejzaż z kopcem”, „Twierdza Kraków”, „Skrzydła Wielkiej Wojny”. W tym samym nurcie – to znaczy odniesień do XIX w, powstał film o Karolu Wojtyłe „Mój dom w Wadowicach”.

Mamy okazję nie tylko obejrzeć ten wspaniały film, ale także porozmawiać z jego autorem.

Spotkanie odbędzie się **w czwartek, 4 lutego o godz. 16,30 w „Salce pod plebanią”**.

4 luty to także „tłusty czwartek – będą pączki.

Zapraszamy!

Z serwisów informacyjnych

Był najchętniej cytowanym współczesnym poetą. A wers "Spieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą" znają chyba wszyscy. 10 lat temu, 18 stycznia 2006 r., w Warszawie zmarł ks. Jan Twardowski. Został pochowany w krypcie zasłużonych w sanktuarium Opatrności Bożej w Wilanowie.

Papież Franciszek spotkał się we wtorek z prezydentem Iranu Hasanem Rowhanim. Była to pierwsza od 17 lat wizyta przywódcy Iranu za Spisową Bramą. Mówiono o wspólnych wartościach duchowych, godności człowieka i porozumieniu w sprawie programu nuklearnego.

Papież Franciszek uda się 31 października do Lund w Szwecji, gdzie weźmie udział we wspólnej katolicko-luterańskiej uroczystości, inaugurującej przyszlóroczne obchody 500-lecia reformacji, zapoczątkowanej przez Marcina Lutra - ogłosił Watykan.

W tym roku przypada 15. rocznica powstania Wikipedii - największej encyklopedii w dziejach ludzkości, a także jednej z najczęściej odwiedzanych witryn w sieci. Polskojęzyczna wersja Wikipedii znajduje się w pierwszej dziesiątce największych edycji tej otwartej encyklopedii. Zawiera ona prawie 1,2 mln haseł, podczas gdy największa, anglojęzyczna wersja języka liczy ich ponad 5 mln. Od początku istnienia ruchu polska społeczność Wikipedystów odznacza się dużą aktywnością.

Archidiecezja Seattle opublikowała nazwiska 77 księży, diakonów i zakonników, którzy w latach 1920-2000 dopuścili się nadużyć seksualnych wobec małoletnich. Decyzję tę podjął abp Peter Sartain mając na uwadze „większą transparentność” i chcąc zachęcić ofiary do skontaktowania się z diecezjalnym koordynatorem, zajmującym się tymi sprawami. Od lat 80. XX w. archidiecezja Seattle wydała 74 mln dolarów, aby wynagrodzić ofiarom 392 przypadków nadużyć. Archidiecezja ściśle współpracuje ze świeckim wymiarem sprawiedliwości. Gdy oskarżenie zostanie potwierdzone, duchowny jest odwoływany z posługi duszpasterskiej.

Amerykańska Akademia Filmowa ogłosiła w czwartek nominacje do tegorocznych Oscarów w 24 kategoriach. Aż 12 nominacji zdobyła "Zjawa", w tym w kategorii najlepszy film, reżyseria - dla Alejandro Inarritu i najlepszy aktor - dla Leonardo Di Caprio. W najważniejszej kategorii najlepszy obraz nominowano w tym roku aż osiem filmów: "Zjawa", "Marsjanin", "Big Short", "Spotlight" i "Mad Max: Na drodze gniewu", "Pokój", "Brooklyn" i "Most Szpiegów". 88. gala wręczenia Oscarów odbędzie się w Los Angeles 28 lutego.

O. Maciej Soszyński i o. Wojciech Prus zostali wyznaczeni przez prowincjała polskich dominikanów o. Pawła Kozackiego na duszpasterzy Ruchu Lednickiego. Dotychczasowy duszpasterz, twórca spotkań młodych Lednica 2000 o. Jan Góra zmarł nagle w grudniu ub. roku. Obaj duszpasterze zajmą się przygotowaniem XX Spotkania Młodych Lednica 2000, które odbędzie się na Polach Lednickich 4 czerwca. Jubileusz Lednicy ma być połączony z obchodami 1050-lecia chrztu Polski i 800-lecia dominikanów.

Po czternastu latach nieobecności na małym ekranie wraca serial "Z Archiwum X". Wyemitowanych będzie sześć nowych odcinków o parze agentów FBI poszukujących wyjaśnień dla zjawisk paranormalnych.

Różności z przeszłości i ...

13 stycznia 1944 r. powołano Komisję Burdenki, która miała udowodnić, że zbrodnie katyńską popełnili Niemcy

15 stycznia 1869 r. urodził się Stanisław Wyspiański

17 stycznia 1945 r. gen. Okulicki wydał rozkaz rozwiązujący Armię Krajową

18 stycznia 1946 r. zmarł Feliks Nowowiejski kompozytor wielu pieśni patriotycznych (m. in. Roty)

27 stycznia 1756 r. urodził się Wolfgang Amadeusz Mozart

29 stycznia 1831 r. Sejm Królestwa Polskiego powołał Rząd Narodowy

teraźniejszości ...

26 stycznia Światowy Dzień chorych na trąd

27 stycznia Międzynarodowy Dzień pamięci o ofiarach holocaust

do 28 lutego w Pałacu Krzysztofory trwa wystawa najpiękniejszych szopek krakowskich

do 26 maja w SCKM ul. Dietla 53 dla dzieci 7-13 lat trwają warsztaty Mały Naukowiec. W każdy czwartek godz. 15.30-19.

do 21 lutego trwa wystawa w Muzeum Historycznym pt. *Walczące Miasto 1939-45*, prezentowana w oddziale Fabryka Schindlera.

Wybrała Krystyna Derwisz

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

4. NIEDZIELA ZWYKŁA

31 I 2016 r.

1. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:
w wtorek – ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO. Święto Matki Bożej Gromnicznej, po mszy św. poświęcimy świece. XX Dzień Życia Konsekrowanego. Porządek mszy św.: 6.30., 7.15., 8.00., 9.00. 17.00., 18.00. O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w I środę miesiąca – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, na którą zapraszamy wszystkich parafian i członków Wspólnoty Żywego Różańca. Po mszy św. zmianka różańcowa dla Wspólnoty Żywego Różańca.

w I czwartek miesiąca – Po mszy św. wieczornej „Godzina Święta” Litania do Pana Jezusa Najwyższego Kapłana i modlitwy o nowe powołania kapłańskie i zakonne z naszej parafii.

w I piątek miesiąca – wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy. Msza św. dla dzieci o godz. 17.00. Po mszy św. wieczornej adoracja Najświętszego Sakramentu, Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa i koronka do Miłosierdzia Bożego. Spowiedź św. 6.30, 8.30, 16.30, 18.30.

w I sobotę miesiąca – wspomnienie świętych męczenników Pawła Miki i Towarzyszy. Po mszy św. wieczornej nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi i Litania do Najświętszej Maryi Panny.

2. W naszej parafii zakończyliśmy wizytę duszpasterską, pragniemy wszystkim, z którymi spotkaliśmy się w tym roku serdecznie podziękować za gościnność, życzliwość i ofiarność, która w części przeznaczona jest na Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Bratnią Pomoc Kapłańską dla księży chorych i starszych, misję, pomoc biednym i potrzebującym w naszej parafii. W intencji wszystkich, których odwiedziliśmy w czasie tegorocznej wizyty duszpasterskiej i wszystkich parafian będą odprawione w przyszłą niedzielę wszystkie msze św. o zdrowie, potrzebne łaski, błogosławieństwo Boże, opiekę Maryi, św. Jana Chrzciciela i bł. Bronisławy w Nowym Roku.

3. W dniu dzisiejszym na mszy św. o godz. 19.00. będzie uczestniczył nasz Parafialny Chór „SALVATOR” a następnie po mszy św. odbędzie się koncert kolęd. Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian i gości na koncert kolęd kończącego się okresu Bożego Narodzenia.

4. W sobotę na mszy św. o godz. 8.00. będziemy się modlić o zdrowie, łaski, błogosławieństwo Boże, opiekę Maryi dla Księdza Kanonika Ryszarda Pływacza – naszego wikariusza – z okazji Imienin.

5. W przyszłą niedzielę na mszy św. o godz. 9.00. odbędzie się uroczystość przyjęcia i pobłogosławienia nowych członków Wspólnoty Żywego Różańca w parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie.

4. niedziela zwykła

(Łk 4, 21-30)

Obserwujemy ciąg dalszy pobytu Jezusa w synagodze nazaretańskiej. W ubiegłą niedzielę słyszeliśmy jak Jezus komentuje słowo Boże – dziś możemy zobaczyć reakcję słuchaczy. Dość nieoczekiwanie Jezus zostaje usunięty z synagogi. Przyczyn należy doszukiwać się w postawie słuchaczy – nie mieli w sobie poczucia jakiegokolwiek braku; nie było w nich głodu słowa; było przekonanie, że wszystko lepiej wiedzą. Doskonale znali Jezusa, dlatego niemożliwe było, by jakiś syn cieśli miał rację. Jezus pomimo porażki się nie zraża. Idzie dalej, do Kafarnaum, gdzie ujawnia swoją Boską moc w znakach cudach. Popatrzmy na nasze życiowe porażki jako na początki sukcesów.

ks. Tomasz Gętlek

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odprawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Z „Dzienniczka św. Siostry Faustyny: „Wieczorem, po skończonej nauce, usłyszałam te słowa: - Ja jestem z tobą. W tych rekolekcjach utwierdź cię w spokoju i męstwie, by nie ustały siły twoje do spełnienia zamiarów Moich. Dlatego w tych rekolekcjach absolutnie przekreślisz wolę własną, a natomiast spełni się w tobie wszystka wola Moja. Wiedz o tym, że to wiele kosztować cię będzie, dlatego napisz na czystej kartce te słowa: Od dziś we mnie nie istnieje wola własna, i przekreśl ją; a na drugiej stronie napisz te słowa: Od dziś pełnię wolę Bożą wszędzie, zawsze, we wszystkim, nie przerażaj się niczym, miłość ci da moc i ułatwi wykonanie. (Dz. 372)

6. Z naszej parafii jest organizowana pielgrzymka autokarowa do sanktuariów maryjnych i świętych – Wrocław, Wambierzyce, Krzeszów, Kłodzko, Kudowa Zdrój. Pielgrzymka jest organizowana 8 – 9 – 10 – 11 sierpnia /poniedziałek wtorek, środa, czwartek/ 2016 r. Szczegółowe informacje na stronie internetowej parafii www.parafiasalwator.pl, w Tygodniku Salwatorskim, lub po mszy św. w zakrystii u Ks. Proboszcza. Serdecznie zapraszamy.

7. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salwatorski.